

imod dem, men jeg tror, at de har fordel af at møde danske og internationale virksomheder, der kommer med viden og arbejdspladser og giver en lokalbefolkning et eksistensgrundlag.

Vi skal gøre en forskel, og det gør vi igennem internationale samarbejder og aftaler. Arbejdsmarkedets parter og regeringen samarbejder om at fremme decent work, og der er afsat midler på finanslovsforslaget for 2008 til dette. EU har vedtaget konklusioner om at indarbejde ILO's decent work strategy i EU's interne og eksterne politikker. Danmark opfordrede til en forhandling om emnet under WTO, men fik fra især udviklingslandene ikke medvind; mange var bange for at ødelægge egne muligheder – sørgeligt, men sandt.

Regeringen har taget en række initiativer, og dem bakker Venstre op om med hensyn til mulighederne i GSP-ordningen, indgåelse af handelsaftaler med en række nye lande, hvor overholdelse af arbejdstager- og menneskerettighederne er et centralt element. Herudover glæder det også Venstre, at det er lykkedes Danmark at slå denne problemstilling fast i EU, således at bestemmelser om arbejdstagerrettigheder er indeholdt i mandaterne for Kommissionens forhandlinger.

Globaliseringen kan være barsk på det her område, men kan også være med til at dæmme op for problemet, da viden og information rejser hurtigt i en globaliseret verden. Virksomheder, der producerer under kritisable forhold, sætter deres eksistensgrundlag ved ikke at tilbyde anstændige arbejdsforhold. Pressen har gudskelov altid haft godt held med at udstille dem, der springer over, hvor gærdet er lavest – og det glæder jeg mig over.

Kl. 17:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ja tak. Der er enkelte korte bemærkninger. Den første er fra hr. Frank Aaen.

Kl. 17:25

Frank Aaen (EL):

Selvfølgelig skal ulandene have hjælp, både med bistand og med arbejdspladser, der giver viden og udvikling, men slavearbejde er ikke udvikling; børnearbejde er ikke udvikling. Det, at man er med i en globalisering, hvor alle multinationale selskaber tvinger landene i den tredje verden til at acceptere de ringest mulige arbejdsvilkår, de ringest mulige miljøvilkår, de allermost forfærdelige vilkår for deres ansatte for dermed at kunne sælge deres varer allerbilligst, er jo ikke udvikling. Det er jo bare at give de

multinationale selskaber mulighed for at spille landene ud mod hinanden, og det er jo den trafik, vi skal have stoppet. Hvis Venstre er enig i det, og det kan jeg se, fordi der bliver nikket fra talerstolen, og hvis Venstre mener, at det skal stoppes, er man så ikke nødt til at gøre noget, i stedet for, som vi lige hørte, at de ikke er kommet nogen vegne med internationale aftaler. Vi er nødt til at gøre noget andet. Er Venstre ikke enig i det?

Kl. 17:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:27

Peter Juel Jensen (V):

Jo, vi er tvunget til at handle, men gudskelov tror jeg ikke, at billedet er så slemt, som hr. Frank Aaen ridser op her. Men jeg vil da glæde mig over, at Enhedslisten vil tage arbejdstøjet på og bakke op om det gode arbejde, der foregår i EU, og så prøve ad international vej og i samarbejde med EU at løse det her problem. Det vil jeg da glæde mig over, og det ser jeg frem til. Alene står vi ikke særlig stærkt, men sammen står vi jo utrolig stærkt, og det er det, vi skal bruge det her til.

Kl. 17:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 17:27

Frank Aaen (EL):

Nu kan ikke huske, om hr. Peter Juel Jensen sidder i Europaudvalget (*Hr. Peter Juel Jensen svarer: Nej*), men i Europaudvalget har regeringen accepteret, at der bliver indgået handelsaftaler med udviklingslande, hvor der ikke er indskrevet krav til arbejdstagerrettigheder. Så man gør det modsatte af de fine ord, man står og siger oppe på talerstolen, og vi ved jo fra vores dagligdag, at når vi går i Operaen eller vi tager metroen i København, så går vi på granit, der er leveret af mennesker, der i øjeblikket dør af stenlunger. Vi ved, at hvis man kommer på hospitalet og får en hjerteoperation, så vil nogle af de sårhager, der bliver brugt til hjerteoperationen, være produceret af børn i Pakistan. Og så kan man jo komme med alle de fine festtaler, man vil, hvis man bare bliver ved med at sige, at nu må vi vente på, at andre gør noget, nu må vi vente på, at alle gør noget, i stedet for selv at gøre noget. Så er det jo snak i stedet for at gøre noget ved verdens reelle problemer og de forfærdelige vilkår, som mennesker i den tredje verden bydes.